

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๔๖๘๙๔ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) พิจารณา โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณและสำนักงาน ก.พ.) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง) และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอ

๑.๑ กำหนดให้อัยการอาวุโสไม่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ. (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒)

๑.๒ กำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๓) (ก) พ้นจากตำแหน่งกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ (๔))

๑.๓ กำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในปิงบประมาณใด พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น และให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจนกว่าจะพ้นจากราชการ (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)

๑.๔ กำหนดให้อัยการอาวุโสจะกลับไปดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งตามมาตรา ๓๒ อีกไม่ได้ รวมทั้งไม่อาจเป็นผู้รักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทน (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงการคลัง กระทรวงยุติธรรม สำนักงาน ก.พ. สำนักงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม และฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยไม่มีข้อสังเกต

๓.สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เสร็จแล้ว สรุปผลการพิจารณาได้ ดังนี้

๓.๑ ร่างมาตรา ๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง (๔)) กำหนดให้ข้าราชการอัยการ
ซึ่งเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๓) (ก) พ้นจากตำแหน่งเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งอัยการอาวุโส แก้ไขถ้อยคำในอนุมาตรา (๔) กรณีการพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่ไปดำรง
ตำแหน่งอัยการอาวุโสให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ข้าราชการอัยการซึ่งเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ใดได้รับ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ

๓.๒ ร่างมาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙) กำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุ
ครบหกสิบปีขึ้นไปอาจขอไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสได้ ได้ตัดหลักการที่กำหนดให้ข้าราชการ
อัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีขึ้นไปที่จะขอไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสต้องผ่านการประเมิน
สมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ออก และนำหลักการประเมินสมรรถภาพไปใช้กับข้าราชการอัยการ
ทุกตำแหน่งซึ่งจะมีอายุครบหกสิบห้าปี (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๓๙/๑) เพื่อเป็นการประเมิน
สมรรถภาพข้าราชการอัยการว่ามีความพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะพ้นจากราชการเมื่อมี
อายุครบเจ็ดสิบปี นอกจากนี้ กรณีของข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีให้ไปดำรงตำแหน่ง
อัยการอาวุโส ได้เพิ่มข้อความว่า “จนกว่าจะพ้นจากราชการตามมาตรา ๕๖” เพื่อให้เกิดความชัดเจน
ยิ่งขึ้นว่า ข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจะพ้นจากราชการเมื่อมีอายุครบเจ็ดสิบปี

๓.๓ ร่างมาตรา ๖ (เพิ่มมาตรา ๓๙/๑) กำหนดให้ ก.อ. จัดให้มีการประเมิน
สมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปี ได้เพิ่มร่างมาตรานี้ใหม่
เพื่อกำหนดเรื่องการประเมินสมรรถภาพของข้าราชการอัยการทุกตำแหน่งซึ่งจะมีอายุครบหกสิบห้าปี
โดยกำหนดให้ ก.อ. จัดให้มีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอัยการ
แล้วเสนอผลการประเมินให้ ก.อ. พิจารณาประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไป
ส่วนหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินสมรรถภาพให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด

๓.๔ ร่างมาตรา ๗ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง) กำหนดห้ามอัยการอาวุโส
ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งตามมาตรา ๓๒ รวมทั้งไม่อาจเป็น
ผู้รักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทน ได้แก้ไขถ้อยคำกรณีข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่ง
อัยการอาวุโสจะกลับไปดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งที่พ้นมาอีกไม่ได้ เป็น “...จะได้รับแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งอีกไม่ได้” เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เนื่องจากเมื่อข้าราชการ
อัยการไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสแล้ว ย่อมพ้นจากตำแหน่งนั้นและไม่สามารถกลับไป
ดำรงตำแหน่งนั้นได้อีก

๓.๕ บทเฉพาะกาล

๓.๕.๑ ตัดบทเฉพาะกาลตามร่างมาตรา ๘ เดิม และร่างมาตรา ๑๐ เดิม ออก
โดยกรณีข้าราชการอัยการซึ่งมิใช่อัยการอาวุโสพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อมีอายุครบหกสิบสี่ปี
เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ตามร่างมาตรา ๘ เดิม นั้น โดยที่ปัจจุบันข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุ
ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสแล้ว ส่วนกรณีการรองรับบทบัญญัติ
มาตรา ๓๙ ไม่ให้กระทบถึงข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติ
ฉบับนี้มีผลใช้บังคับตามร่างมาตรา ๑๐ เดิม นั้น เนื่องจากข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการ
อาวุโสอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ไม่ได้รับผลกระทบจากการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๓๙ จึงไม่มีความจำเป็นต้องเขียนบทเฉพาะกาลรองรับกรณีดังกล่าว

๓.๕.๒ แก้ไขเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลตามร่างมาตรา ๙ เพื่อรองรับให้ข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสที่เป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดวาระ

๓.๖ มาตราการรักษาการ ได้กำหนดให้อัยการสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเพิ่มเป็นร่างมาตรา ๑๐ เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดหลักการตามร่างมาตรา ๘ และบทเฉพาะกาลตามร่างมาตรา ๙ ไว้

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นกฎหมายที่กำหนดให้ข้าราชการอัยการดำรงตำแหน่งต่อไปจนอายุครบหกสิบห้าปี แล้วจึงให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสต่อไปจนกว่าจะพ้นจากราชการเมื่อมีอายุครบเจ็ดสิบปี ทำให้มีอัยการอาวุโสที่มีประสบการณ์และมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชน อันส่งผลทำให้ประชาชนได้รับการอำนวยความยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของข้าราชการอัยการในปัจจุบันเพิ่มมากขึ้น ซึ่งไม่เหมาะสมกับข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุเกินหกสิบห้าปี จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจนกว่าจะพ้นจากราชการ นอกจากนั้น สมควรปรับปรุงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของอัยการอาวุโสให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้อัยการอาวุโสไม่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ. (ร่างมาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒))

๒.๒ กำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๓) (ก) พ้นจากตำแหน่งกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส (ร่างมาตรา ๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง (๔)))

๒.๓ กำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีในปึงบประมาณใด พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น และให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจนกว่าจะพ้นจากราชการ (ร่างมาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙) และร่างมาตรา ๘ (ยกเลิกมาตรา ๑๐๔))

๒.๔ กำหนดให้ ก.อ. จัดให้มีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอัยการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบห้าปี (ร่างมาตรา ๖ (เพิ่มมาตรา ๓๙/๑))

๒.๕ กำหนดห้ามอัยการอาวุโสได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งตามมาตรา ๓๒ รวมทั้งไม่อาจเป็นผู้รักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทน (ร่างมาตรา ๗ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง))

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

- แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ดังต่อไปนี้
- (๑) กำหนดให้อัยการอาวุโสไม่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ
ใน ก.อ. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒)
 - (๒) กำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๓) (ก)
พ้นจากตำแหน่งกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง (๔))
 - (๓) กำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีในบังคับประมาณใด
พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น และให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจนกว่า
จะพ้นจากราชการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙ และยกเลิกมาตรา ๑๐๔)
 - (๔) กำหนดให้ ก.อ. จัดให้มีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของ
ข้าราชการอัยการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบห้าปี (เพิ่มมาตรา ๓๙/๑)
 - (๕) กำหนดห้ามอัยการอาวุโสได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่ง
ตามมาตรา ๓๒ รวมทั้งไม่อาจเป็นผู้รักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐
วรรคสอง)

เหตุผล

โดยที่ภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของข้าราชการอัยการในปัจจุบัน
เพิ่มมากขึ้น ซึ่งไม่เหมาะสมกับข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุเกินหกสิบห้าปี จำเป็นต้องปรับเปลี่ยน
ให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจนกว่าจะพ้น
จากราชการ นอกจากนั้น สมควรปรับปรุงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของอัยการอาวุโส
ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๙ ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีขึ้นไปในปีงบประมาณใด อาจขอไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสได้ หากเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่มาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบปีในปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่จะขอไปดำรงตำแหน่ง โดยให้แจ้งเป็นหนังสือต่ออัยการสูงสุดไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ก่อนเริ่มปีงบประมาณที่จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีในปีงบประมาณใด ให้พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น และให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจนกว่าจะพ้นจากราชการ ตามมาตรา ๕๖”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

“มาตรา ๓๙/๑ ข้าราชการอัยการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบห้าปีในปีงบประมาณใด ให้ ก.อ. จัดให้มีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอัยการในปีงบประมาณนั้น แล้วเสนอผลการประเมินให้ ก.อ. พิจารณาประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งตามมาตรา ๓๒ อีกไม่ได้ รวมทั้งไม่อาจเป็นผู้รักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๙ ข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสผู้ใดเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดวาระ

มาตรา ๑๐ ให้อัยการสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๙ ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีขึ้นไปในบึงบประมาณใดอาจขอไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสได้ หากเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าสิบปี ในบึงบประมาณก่อนบึงบประมาณที่จะขอไปดำรงตำแหน่ง โดยให้แจ้งเป็นหนังสือต่ออัยการสูงสุดไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ก่อนเริ่มบึงบประมาณที่จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส</p> <p>ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปี ในบึงบประมาณใด ให้พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อสิ้นบึงบประมาณนั้น และให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส จนกว่าจะพ้นจากราชการตามมาตรา ๕๖”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสให้ชัดเจนว่า ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีขึ้นไปที่จะขอไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ต้องเป็นข้าราชการอัยการซึ่งปฏิบัติหน้าที่มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าสิบปี ในบึงบประมาณก่อนบึงบประมาณที่จะขอไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส และเพิ่มมติสหพันธ์อัยการไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสของข้าราชการอัยการที่มีอายุครบหกสิบห้าปี และการพ้นจากราชการ</p>
<p>มาตรา ๓๙ ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีขึ้นไป หากประสงค์จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสในบึงบประมาณใด ให้แจ้งเป็นหนังสือต่ออัยการสูงสุดไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนเริ่มบึงบประมาณนั้น</p> <p>คุณสมบัติและเงื่อนไขของการขอดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด</p>	<p>มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓</p> <p>“มาตรา ๓๙/๑ ข้าราชการอัยการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบห้าปีในบึงบประมาณใด ให้ ก.อ. จัดให้มีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอัยการในบึงบประมาณนั้น แล้วเสนอผลการประเมินให้ ก.อ. พิจารณาประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไป</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด”</p>	<p>เพื่อกำหนดให้ ก.อ. จัดให้มีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอัยการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบห้าปี และนำผลการประเมินเสนอให้ ก.อ. พิจารณาประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไป</p>

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๕๐ การแต่งตั้งข้าราชการอัยการไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ให้อัยการสูงสุดเสนอรายชื่อผู้ซึ่งจะเข้ารับแต่งตั้งต่อ ก.อ. เพื่อให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วจึงนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป</p> <p>ข้าราชการอัยการผู้ใดซึ่งไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสแล้วจะกลับไปดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๓๒ อีกไม่ได้</p> <p>ข้าราชการอัยการผู้ปฏิบัติงานประจำราชการ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>ข้าราชการอัยการซึ่งจะพ้นจากราชการตามวรรคหนึ่งอาจไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสได้ในบึงบงประมานถัดไป โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้พ้นจากราชการเมื่อสิ้นบึงบงประมานที่ผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปี ในกรณีที่ข้าราชการอัยการผู้ใดไม่ประสงค์จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสดังกล่าว ก็ให้อัยการสูงสุดดำเนินการให้ข้าราชการอัยการผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการเมื่อสิ้นบึงบงประมานนั้น</p> <p>บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ตัดสิทธิข้าราชการอัยการตามวรรคหนึ่งที่จะขอไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ตามพระราชบัญญัตินี้เมื่อมีอายุครบหกสิบปีหรือในระหว่างเวลาใด ๆ ภายหลังจากอายุครบหกสิบปี แต่ต้องแจ้งเป็นหนึ่งในชื่อ</p>	<p>มาตรา ๗ ให้อัยการความในวรรคสองของมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“ข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งตาม มาตรา ๓๒ อีกไม่ได้ รวมทั้งไม่อาจเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือปฏิบัติราชการแทน”</p> <p>มาตรา ๘ ให้อัยการความมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓</p>	<p>เพื่อมิให้อัยการอาวุโสทำหน้าที่ในทางบริหาร</p> <p>เพื่อยกเลิกบทเฉพาะกาลกรณีให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปี ในระยะสิบปีแรกนับแต่บึงบงประมาน ๒๕๕๑ หายออกจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่ และไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจนกว่าจะพ้นจากราชการ</p>

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓</p> <p>ต่อyarการสูงสุดก่อนพ้นจากการราชการตามวรรคหนึ่งตามระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๓๙</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
	<p>มาตรา ๙ ข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสผู้ใดเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดวาระ</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้ยัยการสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อรองรับการดำรงตำแหน่งกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิของอัยการอาวุโสให้อยู่ในตำแหน่งต่อไปได้นานกว่าจะครบกำหนดวาระ</p>

สรุปความจำเป็นในการตรา

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

๒. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

สำนักงานอัยการสูงสุด

๓. ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

โดยที่กฎหมายปัจจุบันกำหนดให้ข้าราชการอัยการดำรงตำแหน่งปกติได้จนกว่าจะไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส โดยมีบทเฉพาะกาลให้ทยอยพ้นจากตำแหน่งไปจนกระทั่งข้าราชการอัยการพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ แต่เนื่องจากภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของข้าราชการอัยการในการอำนวยความยุติธรรมในปัจจุบันเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนอายุในการดำรงตำแหน่งปกติให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว โดยให้ดำรงตำแหน่งปกติได้จนถึงสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ แล้วให้ปรับเปลี่ยนไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส เนื่องจากได้บ่มเพาะความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการอำนวยความยุติธรรมและปฏิบัติงานในหน้าที่ของพนักงานอัยการมาเป็นเวลายาวนาน สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ให้แก่ข้าราชการอัยการรุ่นต่อไปได้ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชน นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของอัยการอาวุโสให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

ไม่มี

๕. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

การตราพระราชบัญญัตินี้ไม่เกิดภาระแก่บุคคลใดและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ

๖. ความพร้อมของรัฐ

สำนักงานอัยการสูงสุดสามารถดำเนินการได้ทันทีเมื่อกฎหมายมีผลบังคับใช้

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักงานอัยการสูงสุด

๘. วิธีการทำงานและวิธีตรวจสอบ

วิธีการทำงานได้กำหนดให้สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเน้นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นธรรม

๙. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ไม่มี

๑๐. การรับพิจารณาความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นจากผู้บริหารของสำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งได้ให้ความเห็นชอบแล้ว